

Les traditions lituaniennes

Le pain noir

En Lituanie le pain s'appelle DUONA. Les lituaniens souvent appelé le pain doucement et respectueusement : DUONELE, DUONUZE, DUONUKE.

Le 5 février - le jour de Sainte Agatha ou le jour du pain. Autrefois les Lituaniens anciens croyaient que le pain devient sacré le jour de Sainte Agatha et qu'il défend toutes les personnes du feu, de la foudre ou d'une maladie.

Quand les gens allaient aux champignons ou ramasser des baies, ils prenaient un morceau de pain bénit, qu'il protège contre les morsures de serpent.

Le pain de seigle est le repas principal de la campagne lituanienne jusqu'au XXe siècle. Dans les temps anciens, un adulte mange environ 1 à 1,5 kg de pain par jour. Aujourd'hui, c'est aussi le pain prend une place importante dans notre alimentation, car ils consomment moins - environ 150-300 grammes.

Dans les temps anciens les lituaniens utilisés les pains à base de farine de seigle et aussi de la farine de blé.

Les Lituaniens anciens ont parlé à ses enfants sur le pain, quand ils voulaient leur montrer un respect pour le pain.

Proverbes sur le pain :

- Ce qui ne travaille pas, mon cher enfant, on ne te donne pas de pain.
- Le pain sec est plus savoureux que le miel pour l'homme qui a faim.
- Le travail donne du pain, la paresse – de la pauvreté.
- Le pain est plus cher que l'or.
- Si tu as perdu quelque chose, cherche comme du pain et tu trouveras.
- Qui n'obéit pas les parents, on mange du pain sec.

Devinette :

On me bat avec des bois,

On me met sur le feu

On me coupe avec des moissonneuses – batteuses,

Tout le monde m'aime,

On ne peut pas vivre sans moi.

C'est un pain. Les Litvaniens ont beaucoup de jeux, de chansons, de contes, de légendes sur le pain.

LIETUVIŲ TRADICIJOS

JUODA DUONA

Lietuvos žmonėms DUONA nuo senų laikų yra labai svarbi. Lietuviai dažnai vadina duoną švelniai ir pagarbiai – tai DUONELĖ, DUONUŽĖ, DUONUKĖ.

Vasario 5 diena - Šv Agotos ir duonos diena. Anksčiau senieji lietuviai tikėjo, kad duona tampa šventa Šv Agotos dieną, ją šventindavo. Žmonės tikėjo, kad ji apsaugo visus nuo ugnies, žaibo ar ligos.

Senovės lietuviai paimdavo pašventintos duonos gabalą, kai eidavo grybauti ar uogauti, nes tikėjo, kad tai apsaugos nuo gyvačių įkandimų.

Ruginė juoda duona buvo pagrindinis patiekalas Lietuvos kaime iki XX a pradžios. Senovėje, suaugusieji valgydavo apie 1: 1,5 kg juodos duonos per dieną. Šiandien taip pat duona turi svarbią vietą lietuvių mityboje, nors jos suvartojama mažiau - apie 150-300 gramų.

Senovėje Lietuvoje dažniausiai kepė juodą ruginę duoną, bet kepė ir kvietinę.

Kai lietuviai mokydavo savo vaikus gėrio, kalbėdavo apie duoną, kartu jie norėjo parodyti ir savo pagarbą duonai.

Lietuvių patarlės apie duoną:

- Kas nedirba, mielas vaike, tam ir duonos duoti nereikia.
- Alkanam sausa duona skanesnė už medų.
- Darbas duoda duonos, tinginystė - skurdo.
- Duona yra brangesnė už auksą.
- Nerandi, ieškok, kaip duonos, ir rasi.
- Kas tėvų neklauso, valgo duoną sausą.

Mįslė:

Mušė mane pagaliais,
Degino ugnimi,
Kapojo spragilais,
Bet visi myli mane,
Ir negali gyventi be manęs.

Tai duona.

Lietuviai turi daug žaidimų, dainų, pasakojimų, legendų apie duoną.